

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113227450
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113227450.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovovou právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., Bárdošova 2/A, Bratislava, IČO: 36 866 881, Bratislava, proti žalovaným: 1. F. E., narodená XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, K., toho času B. XXX, 2. D. E., narodený XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, K., toho času Q. 2, XXXX H., L., 3. T. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom J. G. K. XX, K., žalovaná v rade 1 a žalovaná v rade 3 zastúpené žalovaným v rade 2, o zaplatenie 2.732,98 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Žalovaným v rade 1, v rade 2 a v rade 3 sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným dňa 14. 10. 2013 domáhal vydania rozhodnutia, žalovaný v rade 1, v rade 2 a v rade 3 sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 2.732,98 eura, úrok vo výške 1,29 eura, úrok z omeškania vo výške 14,53 eura, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 4.530,81 eura od 27.09.2008 do 14.10.2008, zo sumy 4.506,25 eura od 15.10.2008 do 06.11.2008, zo sumy 4.459,77 eura od 07.11.2008 do 28.11.2008, zo sumy 4.420,67 eura od 29.11.2008 do 23.01.2009, zo sumy 4.414,27 eura od 24.01.2009 do 03.09.2009, zo sumy 4.314,27 eura od 04.09.2009 do 30.09.2009, zo sumy 4.214,27 eura od 01.10.2010 do 29.10.2010, zo sumy 4.114,27 eura od 30.10.2010 do 02.12.2010, zo sumy 4.014,27 eura od 03.12.2010 do 31.12.2010, zo sumy 3.964,27 eura od 01.01.2011 do 07.02.2011, zo sumy 3.914,27 eura od 08.02.2011 do 02.03.2011, zo sumy 3.884,27 eura od 03.03.2011 do 04.04.2011, zo sumy 3.784,27 eura od 05.04.2011 do 04.05.2011, zo sumy 3.734,27 eura od 05.05.2011 do 02.06.2011, zo sumy 3.684,27 eura od 03.06.2011 do 06.07.2011, zo sumy 3.634,27 eura od 07.07.2011 do 02.08.2011, zo sumy 3.584,27 eura od 03.08.2011 do 02.09.2011, zo sumy 3.534,27 eura od 03.09.2011 do 05.10.2011, zo sumy 3.484,27 eura od 06.10.2011 do 03.11.2011, zo sumy 3.434,27 eura od 04.11.2011 do 02.01.2012, zo sumy 3.384,27 eura od 03.01.2012 do 10.02.2012, zo sumy 3.334,27 eura od 11.02.2012 do 19.03.2012, zo sumy 3.284,27 eura od 20.03.2012 do 03.04.2012, zo sumy 3.234,27 eura od 04.04.2012 do 01.06.2012, zo sumy 3.184,27 eura od 02.06.2012 do 12.07.2012, zo sumy 3.134,27 eura od 13.07.2012 do 05.10.2012, zo sumy 3.084,27 eura od 06.10.2012 do 06.12.2012, zo sumy 2.984,27 eura od 07.12.2012 do 20.12.2012, zo sumy 2.934,27 eura od 21.12.2012 do 20.02.2013, zo sumy 2.834,27 eura od 21.02.2013 do 06.05.2013, zo sumy 2.784,27 eura od 07.05.2013 do 25.06.2013, zo sumy 2734,27 eura od 26.06.2013 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného a náhradu trov konania.

Návrhom odôvodnil tým, že žalovaný v rade 1 a žalovaný v rade 2 uzavreli zmluvu úvere č. 06/120/05 dňa 21. 4. 2005. Na základe tejto zmluvy im žalobca poskytol úver vo výške 300 000 Sk (9958,18 eur) a žalovaní v rade 1 a v rade 2 sa zaviazali úver splácať splátkou po 214,05 eur mesačne. Úroková sadzba dohodnutá vo výške 10,60 % ročne. So žalobcom v rade 3 uzavrel žalobca ručiteľskú listinu zo dňa 21. 4. 2005. Žalovaní v rade 1 a v rade 2 boli vyzvaní na predčasné splatenie zostatku istiny. Zostatok dlhu neuhradili, v zmysle zmluvy žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru z úveru z dôvodu porušenia zmluvných povinností ku dňu 26. 9. 2008.

K návrhu priložil žalobca zmluvu o predaji podniku zo dňa 29. 3. 2006, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12. 4. 2009, Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 20. 9. 2008, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov, platobnú históriu, pokus o zmier zo dňa 19. 7. 2012.

Dňa 13. 12. 2013 vydal súd platobný rozkaz č. k. 37Ro/224/2013-71, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Uznesením č. k. 8C/122/2014-97 zo dňa 3. 11. 2014 súd zrušil platobný rozkaz.

Uznesením č. k. 8C/122/2014-100 zo dňa 3. 11. 2014 súd pripustil zmenu návrhu, žalovaná v rade 1, žalovaný v rade 2, žalovaná v rade 3 súd povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.732,98 eura, úrok vo výške 1,29 eura, úrok z omeškania vo výške 14,53 eura, úrok z omeškania vo výške 20 % ročne zo sumy 4.530,81 eura od 27.09.2008 do 14.10.2008, zo sumy 4.506,25 eura od 15.10.2008 do 06.11.2008, zo sumy 4.459,77 eura od 07.11.2008 do 28.11.2008, zo sumy 4.420,67 eura od 29.11.2008 do 23.01.2009, zo sumy 4.414,27 eura od 24.01.2009 do 03.09.2009, zo sumy 4.314,27 eura od 04.09.2009 do 30.09.2009, zo sumy 4.214,27 eura od 01.10.2010 do 29.10.2010, zo sumy 4.114,27 eura od 30.10.2010 do 02.12.2010, zo sumy 4.014,27 eura od 03.12.2010 do 31.12.2010, zo sumy 3.964,27 eura od 01.01.2011 do 07.02.2011, zo sumy 3.914,27 eura od 08.02.2011 do 02.03.2011, zo sumy 3.884,27 eura od 03.03.2011 do 04.04.2011, zo sumy 3.784,27 eura od 05.04.2011 do 04.05.2011, zo sumy 3.734,27 eura od 05.05.2011 do 02.06.2011, zo sumy 3.684,27 eura od 03.06.2011 do 06.07.2011, zo sumy 3.634,27 eura od 07.07.2011 do 02.08.2011, zo sumy 3.584,27 eura od 03.08.2011 do 02.09.2011, zo sumy 3.534,27 eura od 03.09.2011 do 05.10.2011, zo sumy 3.484,27 eura od 06.10.2011 do 03.11.2011, zo sumy 3.434,27 eura od 04.11.2011 do 02.01.2012, zo sumy 3.384,27 eura od 03.01.2012 do 10.02.2012, zo sumy 3.334,27 eura od 11.02.2012 do 19.03.2012, zo sumy 3.284,27 eura od 20.03.2012 do 03.04.2012, zo sumy 3.234,27 eura od 04.04.2012 do 01.06.2012, zo sumy 3.184,27 eura od 02.06.2012 do 12.07.2012, zo sumy 3.134,27 eura od 13.07.2012 do 05.10.2012, zo sumy 3.084,27 eura od 06.10.2012 do 06.12.2012, zo sumy 2.984,27 eura od 07.12.2012 do 20.12.2012, zo sumy 2.934,27 eura od 21.12.2012 do 20.02.2013, zo sumy 2.834,27 eura od 21.02.2013 do 06.05.2013, zo sumy 2.784,27 eura od 07.05.2013 do 25.06.2013, zo sumy 2734,27 eura od 26.06.2013 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného a náhradu trov konania.

Žalobca podaním prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručeným súdu dňa 7. 10. 2014 uviedol, že so žalovanými v rade 1 a v rade 2 úverovú zmluvu č. 06/120/05 zo dňa 21. 4. 2005 a poskytol im bezúčelový úver v celkovej výške 9958,18 eur (300 000 Sk) a žalovaní sa zaviazali splácať úver po 214,50 eur mesačne (4642 Sk). Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,60 % ročne. Žalovaný v rade 3 sa v ručiteľskej listine zaviazal, že uspokojí banku namiesto dlžníka. Žalovaný v rade 1 a v rade 2 nesplácali poskytnutý úver, žalobca je oprávnený žiadať od žalovaných predčasné splatenie zostatku istiny úveru s príslušenstvom. Poukázal na čl. 7 bod 7.2.2 Zmluvy, v prípade ak klient neuhradí zostatok úveru v lehote stanovenej bankou, sú povinní sankčnú províziu vo výške 20 % z nesplatennej časti úveru až do zaplatenia. Žalovaný v rade 1 a v rade 2 v stanovenej lehote neuhradili zostatok úveru, žalobca v zmysle Zmluvy pristúpil k zosplatneniu úveru z dôvodu porušenia zmluvných podmienok ku dňu 26. 9. 2008. Následne žalovaní v rade 1 a v rade 2 vykonali úhrady vo výške 1796,54 eur (za obdobie 14. 10. 2008 do 25. 6. 2013), z ktorých bola na úver započítaná suma 1649,07 eur a na obchodný úrok vo výške 14,39 % ročne suma 147,47 eur. Žalovaná suma 2732,98 eur predstavuje nesplatenú časť úveru vo

výške 4382,05 eur mínus odpočítané úhrady započítané na úver vo výške 1649,07 eur, žalovaná suma 1,29 eur predstavuje nesplatenú časť obchodného úroku (148,76 eur - 147,47 eur) ku dňu zosplatenia.

Úrok z omeškania vo výške 14,53 eur vyčíslený ku dňu zosplatenia (vo výške 7 % ročne). Zároveň sa domáha sankčného úroku 20 % ročne z nesplatenej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v rade 2, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 12. 9. 2013, podaním žalobcu zo dňa 3. 12. 2013, podaním žalobcu zo dňa 3. 10. 2014, Úverovou zmluvou č. 06/120/05 zo dňa 21. 4. 2005, dodatkom k úverovej zmluve č. 06/120/05, návrhom na zmenu podmienok zo dňa 20. 11. 2006, žiadosťou o spotrebiteľský úver zo dňa 19. 4. 2005, ručiteľskou listinou č. 06/120/05 zo dňa 21. 4. 2005, výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 11. 9. 2008, Všeobecnými obchodnými podmienkami, s obsahom celého spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovanej v rade 1 a žalovanej v rade 3, ktorí svoju na pojednávaní ospravedlnili, v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalovaný v rade 2 uviedol, že úver dostali a uzavreli úverovú zmluvu. Do júla 2008 úver splácali, pokiaľ bola manželka zamestnaná. Po dohode s bankou potom platili sumu 50 eur až 100 eur. So žalovanou v rade 1 sa rozvedli 21. 6. 2006 a prevzal všetky záväzky z BSM, pred rozvodom mali zrušené BSM za trvania manželstva.

Z úverovej zmluvy č. 06/120/05 zo dňa 21. 4. 2005 v znení jej dodatku vyplýva, že sa žalobca zaviazal žalovaným v rade 1 a v rade 2 poskytnúť úver 300 000 Sk (9958,18 eur). Žalovaní v rade 1 a v rade 2 sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky formou po 6462 Sk (214,05 eur) vždy k 15. dňu v mesiaci, úver sa zaviazali zaplatiť do 5. 4. 2010. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru 10,6 % ročne. V bode 7.1 sa dohodli, že v prípade, že klienti nezaplatia splátku úveru včas, banke prináleží sankčná provízia vo výške + 7 % ročne z nesplatených úrokov.

Z ručiteľskej listiny č. 06/120/05 zo dňa 21. 4. 2005 vyplýva, že žalovaná v rade 3 vyhlásila, že uspokojí banku namiesto dlžníka v prípade, ak dlžník nevráti riadne a včas poskytnutý úver.

Výzvou zo dňa 3. 10. 2008 vyzval žalobca žalovanú v rade 3 na úhradu celého zostatku úveru č. 06/120/05 (prevzala dňa 10. 10. 2008).

Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502, ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej

zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 503, ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, ods. 2 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 3 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinnom do 30. 6. 2006 tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení k 30. 6. 2006 Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení k 30. 6. 2006, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení k 30. 6. 2006 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení k 30. 6. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Predovšetkým je potrebné uzavrieť, že podľa znenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v období od 1.4.2004 do 31.12.2007, teda v čase uzavretia úverovej zmluvy žalobcom so žalovanými zmluva o úvere, ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku, pod definíciou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka nespádala. Je ale nesporné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. v znení platnom v čase jej uzavretia, keďže ide o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka a jej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a je z nej zrejmé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Zmluva uzavretá medzi jej účastníkmi je teda v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky spotrebiteľskou zmluvou. Keďže z § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodiť, že 5. hlava Občianskeho zákonníka sa vzťahuje len a výlučne na tie spotrebiteľské zmluvy ako sú definované v § 52 ods. 1, súd je toho názoru, že všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je nevyhnutné aplikovať i na spotrebiteľské zmluvy ako sú definované v ustanovení § 23a Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. Keďže žalobca (obchodná spoločnosť) bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pri uzatvorení predmetnej zmluvy vystupoval v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a je i veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom na to, že žalovaný v rade 1 a žalovaný v rade 2 pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, je potrebné ju v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení považovať ich za spotrebiteľa a zároveň sú spotrebiteľmi i v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Vzhľadom na to, že predmetnou zmluvou o úvere sa zaviazal poskytnúť veriteľ ako dodávateľ žalovaným v rade 1 a rade 2 ako spotrebiteľom dočasne peňažné prostriedky vo forme úveru a žalovaní sa zaviazali ako spotrebiteľia poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s odmenou, zmluva uzavretá medzi nimi spĺňa základné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z., keď zároveň nebolo preukázané, že by uzavretá zmluva bola niektorou zo zmlúv vymenovaných v § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., nie je tak vylúčená spod jurisdikcie tohto zákona.

Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy o úvere ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

S ohľadom na obsah zmluvy o úvere zo dňa 21. 4. 2005 v spojení dodatkom mal súd preukázané, že žalovaným rade 1 a v rade 2 bol poskytnutý žalobcom ver vo výške 300 000 Sk, s úrokovou sadzbou 10,60 % ročne, bez uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov, s výškou splátok 6462 Sk, so splatnosťou splátok mesačne 15. dňu a konečná splatnosť 5. 4. 2010. Žalovaný v rade 1 a žalovaný rade 2 mali teda povinnosť uhrádzať splátky do 5. 4. 2010 pri dodržaní splátkového kalendára. Súd mal za preukázané tvrdením žalobcu, ktoré v konaní nebolo spochybnené, že žalovaný v rade 1 a žalovaný v rade 2 si povinnosť splácať svoj dlh neplnili riadne a včas a preto žalobca zosplatnil predmetný úver ku dňu 26. 9. 2008. Aj potom žalovaní v rade 1 a v rade 2 zaplatili žalobcovi spolu sumu 1796,54 eur. Súd podrobil predmetnú zmluvu o úvere zo dňa 21. 4. 2005 kontrole a mal preukázané, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške RPMN v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľskom úvere (súdom zistená výška RPMN 16,91 %, počet splátok 72), čo má za následok, že na zmluvu o úvere sa hľadí ako na zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Napriek výzve súdu, žalobca neoznámil celkom zaplatenú sumu žalovanými na predmetný úver spolu so splátkovým kalendárom za celé obdobie splácania. Táto skutočnosť však nebola dôvodom na odročenie pojednávania, za účelom zistenia, akú celkovú sumu zaplatili žalovaní žalobcovi na predmetný úver. Nakoľko na predmetný úver

sa hľadá ako na bezúročný a bez poplatkov, žalovaní mali povinnosť zaplatiť poskytnutú sumu 300 000 Sk formou splátok po 6462 Sk pri dodržaní splátkového kalendára, by žalovaní boli splatili sumu úveru ku dňu 15. 2. 2009 a to formou 47 splátok od 15. 5. 2005 do 15. 1. 2009 x 6462 Sk + 1 splátky k 15. 2. 2009 vo výške (46 splátok x 6462 Sk + 47. splátka vo výške 2748 Sk). Ďalej mal súd preukázané, že podľa obsahu zmluvy o úvere mal byť úver splatený do 5. 4. 2010 a už predtým ku dňu 26. 9. 2008 žalobca úver zosplatnil.

Podľa ustanovenia § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa ustanovenia § 304 ods. 1 Obchodného zákonníka ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Vzniku ručenia však nebráni, ak záväzok dlžníka je neplatný len pre nedostatok spôsobilosti dlžníka brať na seba záväzky, o ktorom ručiteľ v čase svojho vyhlásenia o ručení vedel, ods. 2 ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

Podľa ustanovenia § 305 Obchodného zákonníka veriteľ je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej zabezpečenej pohľadávky.

Podľa ustanovenia § 306 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nespĺní, najmä pri vyhlásení konkurzu, ods. 2 ručiteľ môže voči veriteľovi uplatniť všetky námietky, na ktorých uplatnenie je oprávnený dlžník, a použiť na započítanie pohľadávky dlžníka voči veriteľovi, ak na započítanie by bol oprávnený dlžník, keby veriteľ vymáhal svoju pohľadávku voči nemu. Ručiteľ môže použiť na započítanie aj svoje pohľadávky voči veriteľovi, ods. 3 ak ručiteľ uplatní voči veriteľovi neúspešné námietky, ktoré mu oznámil dlžník, je dlžník povinný nahradiť ručiteľovi náklady, ktoré mu tým vznikli.

Podľa ustanovenia § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa ustanovenia § 547 Občianskeho zákonníka veriteľ je povinný kedykoľvek a bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej pohľadávky.

Podľa ustanovenia § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespĺnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval, ods. 2 ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník, ods. 3 uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

Žalobca sa voči žalovanej v rade 3 domáha zaplatenia dlžnej sumy spolu so žalovanými v rade 1 a v rade 2. Charakteristickým znakom ručenia je, že ručiteľovi povinnosť vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti je akcesorickej povahy. Ručením možno zabezpečiť len takú pohľadávku, ktorá v čase uzavretie ručiteľského záväzku už existuje. Ručiteľ je rovnako zaviazaný ako dlžník. Ručiteľský záväzok zaniká zánikom hlavného záväzku, t. j. nezávisle od vôle ručiteľa, a tiež v dôsledku právneho úkonu ručiteľa najmä splnením záväzku ručiteľa, ak uplatnenie námietok dlžníka spôsobí zánik hlavného záväzku, uplynutím doby a podobne.

Ako už bolo vyššie uvedené súd sa stotožnil so vznesenou námietkou premlčania žalovaného v rade 1 a zároveň má za to, že taktiež vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného v rade 2 je dôvodná. Nakoľko ručiteľský záväzok žalovaného v rade 2 je záväzkom akcesorickej povahy. Žalobca nemal právo

žiadať od žalovaného v rade 2 zaplateniu sumy 8989,44 eur, ktorá predstavuje 62 splátok od 20. 9. 2009 do 20. 10. 2014, nakoľko tak ako už bolo vyššie uvedené, úver je bezúročný a bez poplatkov a žalovaný v rade 1 mal pri zachovaní riadnej splatnosti splátok úver splácať do 20. 7. 2010. Žalobca sa teda od odporcu mohol domáhať zaplatenia splátok od 20. 9. 2009 do 20. 7. 2010 spolu vo výške 1491,56 eur (10 x á 144,99 eur + 44,61 eur). Avšak aj vo vzťahu k sume 1491,56 eur, je návrh voči žalovanému v rade 2 nedôvodný, keď právny predchodca žalobcu mal právo ku dňu 30. 9. 2006 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a návrh podal žalobca dňa 21. 3. 2013 t. j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby ale aj štvorročnej premlčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka.

Súd má za to, že na danú je treba aplikovať § 101 Občianskeho zákonníka, keď v tejto veci nie je možné postupovať v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní, ktorej aplikácie sa žalobca s poukazom na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. sp. zn. 6M Cdo/4/2012 dovoľáva, keďže uvedené nie je možné aplikovať aj na predmetnú vec. Nakoľko žalovaný v rade 1 a žalovaný v rade 2 vzniesli námietku premlčania, túto súd považoval za odôvodnenú, preto z vyššie uvedených dôvodov návrh v celom rozsahu tak voči žalovanému v rade 1 ako aj voči žalovanému v rade 2 ako nedôvodný zamietol. Z dôvodu hospodárnosti sa súd ďalej v konaní nezaoberal výškou a dôvodnosťou požadovaného úroku z omeškania ani skutočnosťou či žalobca bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Na základe uvedeného a v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v platnom znení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že uplatnená pohľadávka bola splatná dňa 26. 9. 2008, keď uvedené uviedol už v návrhu samotný žalobca, v konaní toto tvrdenie nebolo nikým spochybnené. Súd postupoval vo veci v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. a z úradnej povinnosti vzniesol námietku premlčania. Vychádzal z právneho posúdenia veci, že právo sa mohlo najskôr uplatniť nasledujúci deň t.j. 27. 9. 2008. Žalobca podal žalobný návrh na súd dňa 14. 10. 2013. Súd má za to, že žalobný návrh bol podaný už po uplynutí všeobecnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 27. 9. 2011. V tejto súvislosti už len súd dodáva, že žalobný návrh žalobcu bol podaný po uplynutí všeobecnej premlčacej doby aj v prípade, že by bola zmluva o úvere skončila uplynutím jej doby ku dňu uvedenom v zmluve 5. 4. 2010. Na základe uvedeného považoval požiadavku na zaplatenie sumy 2732,98 eur, 1,29 eur, 14,53 eur za nedôvodnú a návrh voči žalovaným v rade 1 a v rade 2 ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespľnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa ustanovenia § 304 ods. 1 Obchodného zákonníka ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Vzniku ručenia však nebráni, ak záväzok dlžníka je neplatný len pre nedostatok spôsobilosti dlžníka brať na seba záväzky, o ktorom ručiteľ v čase svojho vyhlásenia o ručení vedel, ods. 2 ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

Podľa ustanovenia § 305 Obchodného zákonníka veriteľ je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej zabezpečenej pohľadávky.

Podľa ustanovenia § 306 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespľnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nespľní, najmä pri vyhlásení konkurzu, ods. 2 ručiteľ môže voči veriteľovi uplatniť všetky námietky, na ktorých uplatnenie je oprávnený dlžník, a použiť na započítanie pohľadávky dlžníka voči veriteľovi, ak na započítanie by bol oprávnený dlžník, keby veriteľ vymáhal svoju pohľadávku voči nemu. Ručiteľ môže použiť na započítanie aj svoje pohľadávky voči veriteľovi, ods. 3 ak ručiteľ uplatní voči veriteľovi neúspešné námietky, ktoré mu oznámil dlžník, je dlžník povinný nahradiť ručiteľovi náklady, ktoré mu tým vznikli.

Podľa ustanovenia § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa ustanovenia § 547 Občianskeho zákonníka veriteľ je povinný kedykoľvek a bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej pohľadávky.

Podľa ustanovenia § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespľnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval, ods. 2 ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník, ods. 3 uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

Žalobca sa voči žalovanej v rade 3 domáha rovnako zaplatenia dlžnej sumy ako voči žalovaným v rade 1 a v rade 2. Charakteristickým znakom ručenia je, že ručiteľovi povinnosť vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti je akcesorickej povahy. Ručením možno zabezpečiť len takú pohľadávku, ktorá v čase uzavretie ručiteľského záväzku už existuje. Ručiteľ je rovnako zaviazaný ako dlžník. Ručiteľský záväzok zaniká zánikom hlavného záväzku, t. j. nezávisle od vôle ručiteľa, a tiež v dôsledku právneho úkonu ručiteľa najmä splnením záväzku ručiteľa, ak uplatnenie námietok dlžníka spôsobí zánik hlavného záväzku, uplynutím doby a podobne. Právne posúdenie veci zo strany súdu, tak ako už bolo vyššie skonštatované ohľadom premlčania sa vzťahuje aj na žalovanú v rade 3 ako ručiteľku, a preto súd návrh taktiež voči nej ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517, ods. 1, prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespľní, je v omeškani. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a nie je tu žalovaný podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd návrh v časti príslušenstva 20 % ročne bližšie špecifikovanom v návrhu ako nedôvodný zamietol, keď zamietol návrh v časti žalovanej istiny. Ďalej sa súd z dôvodu hospodárnosti nezaoberal výškou požadovaného úroku z omeškania a ani dňami vzniku omeškaní s jednotlivými čiastkami. V tejto súvislosti len súd dopĺňa, že bez ohľadu na obsah zmluvy o úvere, sa žalobca nemôže domáhať zaplatenia úroku z omeškania 20 % ročne, keďže je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré upravuje maximálnu výšku možných úrokov z omeškania. A prípadné dojednanie vyššieho úroku z omeškania na zákonom stanovenú výšku je teda neplatné.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku avšak vo veci plne úspešným žalovaným v rade 1 až v rade 3 nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si návrhu trov konania neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.